

PREHLAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie júl 2013

II. senát

Nálezy:

spisová značka	II. ÚS 536/2012
sudca spravodajca	Juraj Horváth
druh konania	čl. 127 ods. 1 ústavy konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – nevyhovené
dátum rozhodnutia	21. mája 2013
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky
skutkový stav a základné fakty	<p>Sťažnosťou podanou ústavnému súdu sťažovateľ namieta zmätočnosť a nepreskúmateľnosť rozsudku krajského súdu, a to v tom, že krajský súd sa bez ďalšieho stotožnil so závermi okresného súdu o dostatočnom zistení skutkového stavu týkajúceho sa príjmov oboch účastníkov konania (rodičov maloletých, pozn.), ktoré bolo podstatné pre rozhodnutie o určenej výške výživného, a zároveň aj v arbitrárnom odôvodnení tohto rozsudku krajského súdu v súvislosti s uložením mu povinnosti zaplatiť dlžné výživné jednorazovo, a nie v splátkach.</p> <p>Podľa sťažovateľa krajský súd nenapravil pochybenia okresného súdu týkajúce sa nedostatočného dokazovania, pretože sa nevysporiadal s viacerými skutkovými okolnosťami, napr. s výrazným nepomerom medzi matkou maloletých tvrdenými príjmami na jednej strane a jej výdavkami na strane druhej, ktoré mali podstatne presahovať matkou maloletých proklamované jej všetky skutočné príjmy, a to najmä s ohľadom na jej konštatovanie, že ako konateľka a spoločníčka obchodnej spoločnosti nemala žiadny príjem.</p> <p>Krajský súd rovnako ako pred ním ani okresný súd sa podľa sťažovateľa nevysporiadal napr. ani so skutočnosťou, že matka maloletých mala podľa sťažovateľa predať ich niekdajší spoločný byt, z predaja ktorého si mala ponechať všetok príjem, a s maloletými má bývať v podnájme, nevysporiadal sa ani s tým, že pri zisťovaní príjmu sťažovateľa boli do tohto príjmu zarátané aj nenárokovateľné, a teda aj pohyblivé zložky platu (napr. diéty, pozn.) a pod.</p> <p>Pokiaľ ide o tú časť rozhodnutia krajského súdu, ktorou bola sťažovateľovi uložená povinnosť jednorazovo zaplatiť dlžné výživné, a to aj napriek zisteniu, že sťažovateľ nemá tieto finančné prostriedky k dispozícii, sťažovateľ okrem arbitrárnosti rozsudku v tejto časti konštatuje aj jeho „likvidačný“ charakter voči jeho osobe.</p>
ratio decidendi	<p>V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd jasne uviedol, prečo rozsudok okresného súdu v časti zmenil a v časti zrušil.</p> <p>Krajský súd reagoval na odvolacie dôvody predstreté sťažovateľom a svoje závery náležite odôvodnil, opierajúc sa o konkrétne ustanovenia príslušných právnych noriem [zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „OSP“)] a judikatúru všeobecných súdov.</p> <p>Podľa ústavného súdu je napadnutý rozsudok krajského súdu určitý a zrozumiteľný a zároveň dostatočným spôsobom zaujíma stanovisko k podstate námietok uvedených v sťažovateľovom odvolaní. Ústavný súd pri preskúmaní napadnutého rozsudku</p>

	<p>krajského súdu zistil, že tento sa ústavne prijateľným spôsobom vysporiadal s argumentáciou sťažovateľa. Nezistil žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné toto rozhodnutie označiť za nezlučiteľné s ústavou ustanovenými princípmi súdneho rozhodovania.</p> <p>V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.</p> <p>Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie.</p> <p>Z ústavnoprávneho hľadiska preto niet žiadneho dôvodu, aby sa spochybňovali závery napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré sú dostatočne odôvodnené a majú oporu vo vykonanom dokazovaní.</p> <p style="text-align: center;"><u>Ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosti sťažovateľa nevyhovuje.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	Ústavný súd: I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08, IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05

spisová značka	II. ÚS 18/2013
sudca spravodajca	Sergej Kohut
druh konania	čl. 127 ods. 1 ústavy konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	22. mája 2013
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	<p>Sťažovateľ namietal porušenie označených práv uznesením najvyššieho súdu.</p> <p>Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ (spolu s ďalšími obvinenými) je uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odboru západ, oddelenia vyšetrovania trestne stíhaný za obzvlášť závažný zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a iné.</p> <p>Sťažovateľ bol do väzby vzatý uznesením Špecializovaného trestného súdu z 18. novembra 2011 z dôvodu uvedeného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“).</p> <p>Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry podal 15. mája 2012 návrh na predĺženie lehoty väzby sťažovateľa a ďalších obvinených, ktorému však špecializovaný súd uznesením nevyhovел a lehotu trvania väzby sťažovateľa (a ďalších obvinených) nepredĺžil.</p> <p>Proti tomuto rozhodnutiu špecializovaného súdu podali sťažnosť prokurátor špeciálnej prokuratúry, ako aj jeden z obvinených. O týchto sťažnostiach najvyšší súd rozhodol uznesením zo 6. júna 2012 tak, že uznesenie špecializovaného súdu zrušil a lehotu trvania väzby sťažovateľa a ďalších obvinených predĺžil do 15. októbra 2012.</p> <p>Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že uznesením najvyššieho súdu zo 6. júna 2012 došlo k porušeniu označených práv, a to tým, že najvyšší súd o sťažnosti špeciálnej prokuratúry proti uzneseniu špecializovaného súdu z 24. mája 2012 rozhodol bez toho, aby túto sťažnosť sťažovateľovi a jeho obhajcovi predtým doručil.</p> <p>Sťažovateľ tvrdí, že „sa až z uznesenia Najvyššieho súdu... dozvedel, že prokurátor... v sťažnosti uviedol, aj aké konkrétne úkony plánuje vyšetrovateľ vykonať, pri niektorých aj s presným časovým určením...“, čo znamená predovšetkým to, že sťažovateľ sa s novou argumentáciou prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby nemal možnosť oboznámiť a nemal možnosť predložiť argumenty a stanoviská k tvrdeniam druhej strany...“. Tým bolo porušené právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie a nebola dodržaná zásada kontradiktórnosti konania.</p>
ratio decidendi	V posudzovanom prípade rozhodol najvyšší ako odvolací súd o predĺžení lehoty

	<p>trvania sťažovateľovej väzby na neverejnom zasadnutí bez účasti strán, pričom sťažovateľovi neposkytol možnosť reagovať na tvrdenia špeciálnej prokuratúry obsiahnuté v jej sťažnosti z 25. mája 2012, ktorá v podstate iniciovala predmetné druhostupňové konanie.</p> <p>Ústavný súd považuje v tejto súvislosti za potrebné poukázať na to, že právo účastníkov konania na doručenie procesných vyjadrení ostatných účastníkov treba považovať za súčasť práva na spravodlivý proces.</p> <p>Pritom nie je podstatné, či podľa názoru prokuratúry alebo všeobecného súdu ide o podanie skutkovo a právne významné alebo bezvýznamné, pretože túto skutočnosť posudzuje výlučne druhý účastník konania. Ten rozhodne o tom, aké stanovisko zaujme. Porušenie tohto práva treba považovať za porušenie práva na spravodlivý súdny proces, ktoré musí byť dodržiavané nielen v konaní vo veci samej, ale aj v rámci preskúmania dôvodnosti väzby. Porušenie tohto práva nadobúda na význame v danom prípade aj tým, že sťažovateľ v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti špeciálnej prokuratúry nebol najvyšším súdom vypočúvaný.</p> <p>Tým, že sťažovateľovi nebola daná možnosť písomne sa vyjadriť k argumentácii obsiahnutej v sťažnosti špeciálnej prokuratúry, na základe ktorej v konečnom dôsledku došlo k predĺženiu lehoty trvania jeho väzby, pričom najvyšší súd pred svojím rozhodnutím sťažovateľa ani osobne nevypočul, bola postupom najvyššieho súdu v predmetnej veci sťažovateľovi odňatá možnosť predložiť v konaní argumenty a dôvody proti svojmu ponechaniu vo väzbe.</p> <p>Požiadavke sťažovateľa na jeho prepustenie z väzby na slobodu ústavný súd nevyhovel, pretože o tejto otázke bude v zmysle relevantných ustanovení Trestného poriadku oprávnený rozhodnúť najvyšší súd pri opätovnom rozhodovaní o osobnej slobode sťažovateľa.</p> <p><u>Ústavný súd rozhodol tak, že základné právo sťažovateľa na osobnú slobodu zaručené v čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a právo na slobodu a bezpečnosť zaručené v čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením najvyššieho súdu porušené bolo.</u></p> <p><u>Uznesenie najvyššieho súdu zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.</u></p> <p><u>Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.</u></p>
<p> Použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESELP a iných súdov</p>	<p>Ústavný súd: III. ÚS 227/03, III. ÚS 198/05, III. ÚS 7/00, III. ÚS 255/03, III. ÚS 199/05 ESELP: Jabłoński v. Poľsko z 21. decembra 2000, de Wilde c. Belgicko, s. 41, § 76; Trzaska c. Poľsko z 11. júla 2000, Lanz c. Rakúsko z 30. apríla 2002, Wloch c. Poľsko z 19. októbra 2000</p>

Nálezy – priet'ahy v konaní:

<p>spisová značka</p>	<p>II. ÚS 405/2012</p>
<p>sudca spravodajca</p>	<p>Ivetta Macejková</p>
<p>druh konania</p>	<p>čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb</p>
<p>druh rozhodnutia a spôsob vybavenia</p>	<p>nález – vyhovené</p>
<p>dátum rozhodnutia</p>	<p>25. apríla 2013</p>
<p>dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv</p>	<p>čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd</p>
<p>skutkový stav a základné fakty</p>	<p>Sťažovateľ namietal porušenie označených práv postupom okresného súdu v konaní o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, ktoré začalo v roku 1998.</p>
<p>ratio decidendi</p>	<p>1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, predmetom konania na okresnom súde je rozhodovanie o návrhu na zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti.</p> <p>Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov, a teda sa nevymyká bežnej rozhodovacej činnosti. Rozhodovanie v napadnutom konaní môže predstavovať určitý stupeň skutkovej náročnosti súvisiaci s potrebným znaleckým dokazovaním, avšak doterajší neobyčajne zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub faktickej zložitosti prerokovávanej veci.</p> <p>2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa</p>

	<p>v preskúvanom konaní, ústavný súd nezistil významné okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným prietahom.</p> <p>3. Ústavný súd sa zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní a predovšetkým poukazuje na to, že viac ako 14-ročné trvanie preskúvaného konania je už samo osebe celkom jednoznačne neprimerané a neospravedlňiteľné.</p> <p>Obdobie nečinnosti okresného súdu (viac ako 8 rokov) bez akýchkoľvek zákonných dôvodov a s prihliadnutím na celkovú dĺžku napadnutého konania treba považovať za zbytočné prietahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho hľadiska netolerovateľné. K uvedenej nečinnosti, a teda k prietahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale v dôsledku postupu okresného súdu.</p> <p><u>Ústavný súd rozhodol tak, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v namietanom konaní porušené bolo.</u></p> <p><u>Okresnému súdu prikazuje konať bez zbytočných prietahov.</u></p> <p><u>Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 8 000 €.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 475/2012
sudca spravodajca	Ivetta Macejková
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	25. apríla 2013
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal namietala porušenie označeného práva postupom okresného súdu v konaní o určenie výživného a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktoré začalo v roku 2009.
ratio decidendi	<p>1. Predmetom konania na okresnom súde je rozhodovanie o návrhu sťažovateľky na určenie výživného a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu.</p> <p>Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že rozhodovanie tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej agendy okresných súdov, v rámci ktorej existuje ustálená judikatúra obsahujúca aj metodiku postupu všeobecných súdov, a preto nemožno považovať vec sťažovateľky za právne zložitú.</p> <p>Z hľadiska povahy veci ústavný súd zdôrazňuje, že vo veciach, v ktorých sa rozhoduje o výživnom, resp. sa vymáha výživné pre maloleté dieťa, ide o existenčné veci v rámci agendy starostlivosti súdu o maloletých, ktoré vyžadujú zo strany všeobecných súdov mimoriadnu pozornosť. Tejto skutočnosti zodpovedá aj § 176 ods. 3 OSP, ktorý ukladá súdom vo veciach starostlivosti o maloletých rozhodnúť bez zbytočného odkladu, najneskôr do šiestich mesiacov.</p> <p>2. Sťažovateľke nemožno pripísať na ťarchu stav, v akom sa nachádzalo napadnuté konanie v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu.</p> <p>3. Okrem týchto období nečinnosti možno postup okresného súdu označiť aj ako neefektívny. Okresný súd opakovane dožadoval príslušné orgány na dokladovanie výšky príjmov sťažovateľky a odporcu, za celé obdobie nenariadil znalecké dokazovanie vo veci a ani nedospel k záveru o potrebe znaleckého dokazovania, pričom ani s odstupom troch rokov od začatia konania vo veci meritórne nerozhodol, čo vzhľadom na povahu veci sťažovateľky, ktorá vyžaduje mimoriadnu starostlivosť, nemožno považovať z ústavného hľadiska za akceptovateľné.</p> <p><u>Ústavný súd rozhodol tak, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom okresného súdu porušené bolo.</u></p> <p><u>Okresnému súdu prikazuje konať bez zbytočných prietahov.</u></p>

	<u>Sťažovateľke priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 3 000 €.</u>
použit' odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 137/2013
sudca spravodajca	Juraj Horváth
druh konania	čl. 127 konanie o s'ťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	16. mája 2013
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal porušenie označeného práva postupom okresného súdu v konaní o zaplatenie dlžného nájomného z nájmu nehnuteľnosti, ktoré začalo v roku 2003.
ratio decidendi	<p>1. Konania o zaplatenie dlžného nájomného z nájmu nehnuteľnosti v zmysle svojej judikatúry nepovažuje, vzhľadom na právnu úpravu a skutočnosť, že tieto tvoria bežnú rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov, za právne ani skutkovo zložité a ani v danej veci doterajšia celková dĺžka konania nebola závislá od zložitosti veci. Navyše, ani podpredseda okresného súdu neobhajoval dĺžku trvania konania zložitost'ou veci.</p> <p>2. Aj keď neúčast' sťažovateľa alebo jeho právneho zástupcu na pojednávaníach bola ospravedlnená (a ústavný súd to akceptuje), je nepochybné, že tieto okolnosti prispievajú k samotnému predĺženiu trvania konania.</p> <p>3. Celkovo bol okresný súd v preskúmvanej veci nečinný takmer 18 mesiacov. Za túto dobu teda nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ v preskúmvanej veci počas súdneho konania nachádzal. Ústavný súd v postupe okresného súdu zistil aj nesústredenú činnosť. Taktiež bolo potrebné okresnému súdu vytknúť neúmerne lehoty doručovania písomností.</p> <p><u>Ústavný súd rozhodol tak, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom okresného súdu porušené bolo.</u></p> <p><u>Okresnému súdu prikazuje konať bez zbytočných priet'ahov.</u></p> <p><u>Sťažovateľovi priznáva finančné zadost'učinenie v sume 2 500 €.</u></p>
použit' odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 177/2013
sudca spravodajca	Sergej Kohut
druh konania	čl. 127 konanie o s'ťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	5. júna 2013
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal porušenie označeného práva postupom okresného súdu v konaní o zaplatenie peňažnej sumy, ktoré začalo v roku 2002.
ratio decidendi	<p>1. Posúdením namietaného konania podľa prvého kritéria ústavný súd zhodnotil, že konanie nie je po právnej ani skutkovej stránke zložité. Opak netvrdil v konaní pred ústavným súdom ani okresný súd. Doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola závislá od zložitosti veci.</p> <p>2. V rámci druhého kritéria ústavný súd posudzoval správanie sťažovateľa, pričom nezistil také okolnosti, ktoré by odôvodňovali záver o jeho podiele na zbytočných priet'ahoch v konaní.</p> <p>3. Okresný súd vo veci nekonal teda bez akéhokoľvek ospravedlniteľného dôvodu 93 mesiacov. Pre ospravedlnenie tohto priet'ahu v konaní neuviedol ani okresný súd</p>

	<p>vo svojom vyjadrení ústavnému súdu žiaden relevantný dôvod.</p> <p>Vzhľadom na to, že v tomto prípade je celková doterajšia dĺžka konania zjavne neprimeraná zložitosti, ako aj konkrétnym okolnostiam prípadu a je charakteristická predovšetkým úplnou a súvislou nečinnosťou okresného súdu po dobu 93 mesiacov, ktorú z hľadiska požiadavky zachovania základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nemožno ospravedlniť, ústavný súd konštatoval, že okresný súd svojím postupom v namietanom konaní porušil základné právo sťažovateľa zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy.</p> <p><u>Ústavný súd rozhodol tak, že okresný súd v namietanom konaní porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.</u></p> <p><u>Okresnému súdu Piešťany prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.</u></p> <p><u>Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 500 €.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 168/2013
sudca spravodajca	Juraj Horváth
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	5. júna 2013
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľky namietali porušenie označených práv postupom okresného súdu v konaní o určenie otcovstva, ktoré začalo v roku 1999.
ratio decidendi	<p>1. Ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie v konaní o určenie otcovstva v prípade, ak otec je zo zahraničia, pričom jeho pobyt je úradom neznámy, môže predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci so zdlhavejšou prípravou pojednávania a uskutočňovaním dožiadaní v cudzine. Rovnako aj potreba znaleckého dokazovania prispieva k zložitosti prerokovania veci. Posudzovanú dĺžku konania však v danom prípade nebolo možné pripísať iba zložitosti veci, ale, ako to bude v ďalšom vyhodnotených, správaniu (postupu) okresného súdu.</p> <p>2. Ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom. Skutočnosť, že sťažovateľka nemala informácie o pobyte odporcu, nemožno pripísať na jej ťarchu, tieto informácie nemali ani príslušné úrady.</p> <p>3. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas viac ako 6 rokov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľky ako navrhovateľky v predmetnej veci o určenie otcovstva nachádzali, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy.</p> <p><u>Ústavný súd rozhodol tak, že okresný súd v namietanom konaní porušil základné právo sťažovateľky a mal. sťažovateľky, aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ich právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.</u></p> <p><u>Sťažovateľkám priznáva finančné zadosťučinenie, a to sťažovateľke matke v sume 6 000 € a mal. sťažovateľke v sume 7 000 €.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 377/2012
sudca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	5. júna 2013
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka (obchodná spoločnosť) namietala porušenie označených práv postupom najvyššieho súdu v dovolacom konaní, ktoré začalo v roku 2010.
ratio decidendi	<p>1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že priebeh napadnutého konania nemožno pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci. Skutkovú alebo právnu zložitost' preskúmaného konania inak vo svojom vyjadrení nenamietal ani predseda najvyššieho súdu.</p> <p>2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom, teda dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľky.</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom najvyššieho súdu v napadnutom konaní a predovšetkým konštatuje, že zo súvisiaceho spisu najvyššieho súdu, ale ani z vyjadrenia predsedu najvyššieho súdu nevyplýva žiadny efektívny úkon najvyššieho súdu do podania ústavnej sťažnosti v danej veci.</p> <p>Úkony najvyššieho súdu teda v napadnutom konaní minimálne po dobu viac ako poldruha roka nesmerovali k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy. Uvedenú nečinnosť najvyššieho súdu bez zákonných alebo iných relevantných dôvodov treba považovať za zbytočné prieťahy v konaní.</p> <p><u>Ústavný súd rozhodol tak, že najvyšší súd porušil základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.</u></p> <p><u>Sťažovateľke finančné zadosťučinenie nepriznáva.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	***

Spracovala: JUDr. Gabriela Lacková

Upozornenie:

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.